

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЯК ОСНОВИ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

©2023 ЗАЛУЦЬКА Х. Я., ГНАТ І. А.

УДК 658.5
JEL: L10; M11; M21

Залуцька Х. Я., Гнат І. А. Особливості стратегічного потенціалу як основи системи стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства

Важливою умовою ефективного стратегічного розвитку підприємства є вдало сформована та належним чином реалізована система стратегічного управління. Причому основною умовою результативності сформованої системи повинні бути не лише здатність максимально повно досягти цілей розвитку підприємства, а й часно виявлені можливості нарощення стійких конкурентних переваг. Оскільки основою стійких конкурентних переваг є наявні та/або потенційні можливості підприємства, то базовими елементами системи стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства запропоновано обрати складові його стратегічного потенціалу. Конкретизація складових стратегічного потенціалу підприємства як складових системи стратегічного управління його конкурентоспроможністю вимагає уточнення сутності та змісту даного поняття. Відповідно метою статті є уточнення сутності та змісту поняття «стратегічний потенціал підприємства» як необхідної умови його раціонального поділу на складові – основу формування системи стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства. Для досягнення поставленої мети дослідження наявних трактувань поняття «стратегічний потенціал», викладених різними науковцями, здійснено з використанням методів аналізу, синтезу та абстрагування; виокремлення спільних ознак і виділення напрямків трактування поняття «стратегічний потенціал» – за допомогою методів порівняння, групування, компонентного аналізу; уточнення поняття «стратегічний потенціал» – із застосуванням структурно-системного методу. Критичний аналіз наявних у науковій літературі трактувань поняття «стратегічний потенціал» сприяв виділенню напрямків їх типологізації, враховуючи основні характерні риси цих тлумачень. Характерні риси досліджуваних понять окреслені відповідно до параметрів, які визначають довгострокові конкурентні переваги підприємства. Отримані результати дозволили уточнити зміст поняття «стратегічний потенціал» та виділити види стратегічного потенціалу підприємства, які обґрунтовано використовувати як основу системи стратегічного управління його конкурентоспроможністю.

Ключові слова: стратегічний потенціал, потенціал розвитку, необхідний потенціал, достатній потенціал, нормативний потенціал, стратегічне управління конкурентоспроможністю підприємства.

Бібл.: 27.

Залуцька Христина Ярославівна – доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки підприємства та інвестицій, Національний університет «Львівська політехніка» (вул. Степана Бандери, 12, Львів, 79013, Україна)

E-mail: khrystyna.y.solovii@lpnu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4342-4925>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57221385014>

Гнат Іван Андрійович – аспірант кафедри економіки підприємства та інвестицій, Національний університет «Львівська політехніка» (вул. Степана Бандери, 12, Львів, 79013, Україна)

UDC 658.5
JEL: L10; M11; M21

Zalutskya K. Ya., Hnat I. A. Features of Strategic Potential as the Basis of the System of Strategic Management of Enterprise Competitiveness

An important condition for the effective strategic development of an enterprise is a well-formed and properly implemented strategic management system. Moreover, the main condition for the effectiveness of the existing system should be not only the ability to achieve as fully as possible the goals of enterprise development, but also timely identified opportunities for building up sustainable competitive advantages. Since the basis of sustainable competitive advantages are the existing and/or potential capabilities of enterprise, it is proposed to select the components of its strategic potential as the basic elements of the system of strategic management of enterprise competitiveness. Concretizing the components of the strategic potential of enterprise as components of the system of strategic management of its competitiveness requires a closer definition of the essence and content of this concept. Accordingly, the aim of the article is to define as close as possible the essence and content of the concept of «strategic potential of enterprise» as a necessary condition for its rational division into components – the basis for the formation of a system of strategic management of enterprise competitiveness. To achieve this aim, the study of the existing interpretations of the concept of «strategic potential», presented by various scholars, was carried out using the methods of analysis, synthesis and abstraction; allocation of common features and allocation of directions of interpretation of the concept of «strategic potential» – using the methods of comparison, grouping, component analysis; closer definition of the concept of «strategic potential» – using the structural-system method. A critical analysis of the existing interpretations of the concept of «strategic potential» in the scientific literature contributed to the allocation of directions of their typologization, taking into account the main characteristic features of these interpretations. The characteristic features of the studied concepts are outlined in accordance with the parameters that determine the long-term competitive advantages of enterprise. The obtained results allowed to closer definition of the content of the concept of «strategic potential» and to allocate types of strategic potential of enterprise, which are justified to use as the basis of the system of strategic management of the enterprise competitiveness. **Keywords:** strategic potential, development potential, necessary potential, sufficient potential, regulatory potential, strategic management of enterprise competitiveness.

Bibl.: 27.

Zalutskya Khrystyna Ya. – D. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Department of Economics and Business Investment, National University «Lviv Polytechnic» (12 Stepana Bandery Str., Lviv, 79013, Ukraine)

E-mail: khrystyna.y.solovii@lpnu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4342-4925>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57221385014>

Hnat Ivan A. – Postgraduate Student, Department of Economics and Business Investment, National University «Lviv Polytechnic» (12 Stepana Bandery Str., Lviv, 79013, Ukraine)

Ефективний довгостроковий розвиток підприємства залежить від вдалої системи стратегічного управління, спрямованої на формування його стійких конкурентних переваг. Своєю чергою, формування ефективної системи стратегічного управління базується на вірно визначених і точно врахованих умовах функціонування підприємства, що сприяють правильному визначенню планових показників, яких необхідно досягти в процесі його розвитку.

Окреслення умов функціонування підприємства здійснюється за результатами аналізу середовищ його функціонування. Враховуючи наявний стан підприємства, визначають планові показники його стратегічного розвитку. Тобто основою ефективною системи стратегічного управління є детальна, повна, точна, комплексна, вірна інформація про стан внутрішнього та зовнішнього середовищ. Оскільки конкретні дані про зовнішнє середовище отримати складно, що зумовлено його динамічністю та непередбачуваністю, то базовими даними для системи стратегічного управління є результати оцінювання внутрішнього середовища підприємства. З метою комплексності, детальності, повноти отримання інформації про внутрішній стан підприємства доцільно його проводити за певними складовими. Для того, щоб мати можливість побудови точних прогнозів, визначення цільових параметрів зміни відповідних значень, ефективної оптимізації окремих елементів середовища та здатності відслідковування взаємного впливу виділених складових з метою нарощення відповідних додаткових ефектів необхідних для забезпечення конкурентоспроможного розвитку підприємства, доречно в ролі складових обрати певні види потенціалу підприємства, а саме, стратегічного, оскільки в процесі довгострокового розвитку підприємства до уваги беруть саме його.

У науковій літературі дослідження, що стосуються стратегічного потенціалу, представлені достатньо широко – починаючи від трактування його змісту, сутності, структури [6–8; 15; 16; 19; 24] до способів та підходів його формування [3; 18], методів оцінювання [12; 17; 25], особливостей видів потенціалу залежно від різних класифікаційних ознак [15; 19] та завершуючи деталізованими описами характерних рис потенціалу стосовно специфіки теми дослідження [4; 10; 20].

Проте для того, щоб обґрунтувати доцільність поділу стратегічного потенціалу за певними ознаками з можливістю подальшого їх використання для побудови ефективної системи стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства, необхідно уточнити зміст і особливості стратегічного потенціалу в даному процесі.

Метою статті є уточнення сутності та змісту поняття «стратегічний потенціал підприємства» як необхідної умови його поділу на раціональні складові – основу формування системи стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства.

Досягнення поставленої мети дослідження наявних трактувань поняття «стратегічний потенціал», викладених різними науковцями, здійснено з використанням методів аналізу, синтезу та абстрагування; виокремлення спільних ознак і виділення напрямків трактування поняття «стратегічний потенціал» – за допомогою методів порівняння, групування, компонентного аналізу; уточнення поняття «стратегічний потенціал» – структурно-системним методом.

Трактування поняття «стратегічний потенціал» у науковій літературі надано з різним змістовним наповненням, що дозволяє виокремити окремі напрямки його розуміння. Серед пропонованих науковцями основними є такі підходи до його трактування:

- ✦ глобальний, функціональний, процесний, ресурсний і блоково-модульний;
- ✦ ресурсний, цільовий, структурно-функціональний; конкурентний.

Проте, дослідивши зміст трактувань поняття «стратегічний потенціал», виділеного за кожним напрямком згідно із пропонованим першим підходом, можемо зробити висновок, що, на перший погляд, групування їх таким чином здійснюється за різними сутнісними характеристиками. Наприклад, глобальний підхід передбачає виділення в структурі стратегічного потенціалу глобальних елементів, функціональний – виділення елементів, що виконують окремі функції стратегічного потенціалу. Тобто основою пропонованого підходу є певні елементи у трактуванні поняття «стратегічний потенціал», що простежується й у процесному та ресурсному підходах виділених і обґрунтованих науковцями. Однак, за поясненнями науковців, блоково-модульний підхід більшою мірою відображає особливості формування та оцінювання стратегічного потенціалу, а не змістового наповнення даного поняття.

Згідно з другим підходом, виділення напрямків трактування поняття «стратегічний потенціал» здійснено за різною спрямованістю. Наприклад, відповідно до ресурсного, цільового та структурно-функціонального напрямків стратегічний потенціал розглядається як наявні внутрішні можливості, а відповідно до конкурентного – як джерело потенційних конкурентних переваг, що стосується зовнішньої спрямованості даного поняття.

Тобто більш обґрунтованого змісту набудуть виділені підходи трактування поняття «стратегічний потенціал», якщо чітко окреслити напрямки їх виділення.

Ми пропонуємо такий підхід до трактування поняття «стратегічний потенціал», напрямки якого виділені за сутнісно-змістовим наповненням цього поняття: ресурсний; елементний; процесний; результатний.

Ресурсний підхід, згідно з яким стратегічний потенціал розглядається як взаємопов'язана сукупність

ресурсів, що знаходяться в розпорядженні підприємства та мають вирішальне значення для досягнення стратегічних цілей, оцінки можливих меж функціонування в майбутньому, виходячи з прогнозованих умов зовнішнього середовища [5; 6; 21; 26].

Елементний, згідно з яким стратегічний потенціал трактують як складну, гнучку, багатоструктурну систему, що включає в себе сукупність взаємозалежних локальних потенціалів [1; 11]. До даного напрямку можна віднести і блоково-модульний підхід до визначення поняття стратегічного потенціалу, згідно з яким його розглядають у формі синергетичного багатокутника, що включає декілька елементних можливостей підприємства.

Процесний, згідно з яким стратегічний потенціал розглядають як здатність підприємства досягати стратегічних цілей та забезпечувати довгострокове функціонування, використовуючи систему наявних ресурсів [13; 14; 16; 22; 26].

Результатний, згідно з яким стратегічний потенціал являє собою конкретні результати (конкурентні переваги, економічні можливості тощо), які можуть бути використані для досягнення певних стратегічних цілей підприємства [2; 7–9; 27].

Що стосується ресурсного підходу, то відповідно до нього стратегічний потенціал характеризується як дещо звужене поняття, оскільки в трактуванні розглядаються лише певні ресурси (людські, фінансові тощо) підприємства і не враховуються можливості підприємства, що утворюються в результаті використання цих ресурсів.

Використання стратегічного потенціалу, трактованого за результатним підходом, ускладнює процес стратегічного управління, оскільки унеможливає відслідковування стратегічних проблем у цьому процесі при досягненні поставлених цілей. Це зумовлено складністю виділення складових стратегічного потенціалу, які забезпечують отримання певних результатів і мають бути в основі процесу стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства.

Розгляд стратегічного потенціалу згідно з процесним підходом є доречним при формуванні системи стратегічного управління ним, оскільки дозволяє чітко окреслити етапи, необхідні для досягнення поставлених цілей, враховуючи наявні на підприємстві ресурси. Проте за такого трактування стратегічного потенціалу залишається поза увагою саме можливість нарощення потенціалу в довгостроковому періоді, оскільки увага в даному випадку акцентується лише на наявних ресурсах, а можливості їх залучення зі сторони не розглядаються.

Відповідно, до розглянутих вище підходів трактування поняття «стратегічний потенціал» необхідно додати ще один, назвавши його, наприклад, *резервним*. Згідно з даним підходом стратегічний потенціал

трактують як економічну основу, реальну силу розвитку підприємства, що характеризується системою показників, що відображають не лише наявні ресурси, а й їхні резерви, які можуть бути використані за певних умов [23; 24].

За отриманими результатами можна зробити висновок, що при трактуванні змісту поняття «стратегічний потенціал» увагу потрібно приділяти такому твердженню, згідно з яким випливатиме можливість чіткого виділення в цій категорії зіставних, рівнозначних складових, які можна покласти в основу процесу стратегічного управління. Крім цього, трактування повинно включати і певну процесну та результативну орієнтованість, що дозволить при використанні сформованого інструментарію стратегічного управління оперативно нарощувати відповідну складову потенціалу, забезпечуючи тим самим формування конкретної конкурентної переваги.

Зрозуміло, що і ресурси, і резерви необхідно включати у трактування, оскільки це дозволить підвищити ефективність діяльності підприємства через можливість оптимізації певного виду ресурсу.

Що стосується елементного підходу, то не можна робити висновки у виключності його повного дотримання, оскільки наявні стратегічні ресурси та їх резерви не виникають самостійно, а з'являються лише в результаті взаємодії певних суб'єктів і/або як наслідок їх діяльності (підприємство і стейкхолдери, різні відділи підприємства, верстат і працівник тощо). Тим паче, ефективність формування таких можливостей залежить від тривалості, якості, результативності взаємозв'язків. Відповідно, при розгляді стратегічного потенціалу значну увагу необхідно приділяти можливостям підприємства, які відкриваються в нього в результаті певної взаємодії. Тому стратегічний потенціал варто розглядати як сукупний взаємозв'язок внутрішніх і зовнішніх можливостей (можливості, які підприємство має при взаємодії із певними суб'єктами господарювання (характеризується показником «інтеграційна адаптивність»)) підприємства. Зазвичай, такі можливості виникають не одразу, а в стратегічному періоді, тому варто їх трактувати як певний потенціал розвитку.

Потенціал розвитку – це максимальні можливості підприємства, які забезпечать йому зростання в стратегічному періоді завдяки раціональному взаємозв'язку елементів його внутрішнього середовища як між собою, так і з факторами зовнішнього середовища. Крім цього, потенціал розвитку може включати той вид і розмір ефекту, який формується в результаті реалізації та/або використання продукту підприємства. Іншими словами, потенціал розвитку відображає перспективність і затребуваність продукту підприємства залежно від його сприйнятливості та рівня впливу на розвиток інших господарських структур і суспільства загалом.

З огляду на вищесказане, незалежно від виділених видів потенціалу підприємства, які для кожних підприємств можуть бути різними, зіставляти їх діяльність, відслідковувати ступінь досягнення бажаного рівня розвитку в результаті стратегічного управління, приймати стратегічні рішення в напрямку підвищення конкурентоспроможності підприємства в окремих аспектах і/або через можливість отримання специфічних конкурентних переваг, визначати стратегічний потенціал потрібно за такою його градацією:

- ✦ потенціал необхідний;
- ✦ потенціал достатній;
- ✦ потенціал нормативний;
- ✦ потенціал розвитку.

Якщо в підприємства наявний потенціал розвитку, то воно може побудувати свою стратегічну діяльність через певні варіанти взаємодії із окремими стейкхолдерами. Відповідно, конкурентоспроможність підприємства формуватиметься завдяки можливості нарощення додаткових ефектів: екологічного; інноваційного; ринкового тощо.

Необхідний рівень потенціалу означає таку його кількість, яка сприятиме відкриттю нових напрямків діяльності, випуску нових товарів, не властивих даному підприємству.

Достатній рівень потенціалу характеризує здатність підприємства виготовити додаткову кількість продукції чи надати додаткові послуги до продукції, яка на підприємстві виготовляється.

Нормативний потенціал характеризує здатність підприємства виготовляти продукцію відповідно до планових показників чи відповідних нормативів функціонування конкретного підприємства.

Підсумовуючи вищесказане, трактувати стратегічний потенціал варто таким чином: *стратегічний потенціал* – це внутрішні та зовнішні ресурси, що є в наявності підприємства або можуть бути в результаті його взаємодії із певними суб'єктами господарювання, а також можливості, сформовані в результаті їх поєднання з метою забезпечення нарощення окремої складової потенціалу для отримання вагомих стратегічних конкурентних переваг.

ВИСНОВКИ

Дослідження трактувань різними науковцями поняття, особливостей, умов формування та використання стратегічного потенціалу підприємства для ефективного нарощення конкурентних переваг дозволило окреслити напрямки його типологізації. Це сприяло уточненню змісту поняття «стратегічний потенціал» таким чином: стратегічний потенціал – це внутрішні та зовнішні ресурси, що є в наявності підприємства або можуть бути в результаті його взаємодії із певними суб'єктами господарювання, а також можливості, сформовані в результаті їх поєднання з метою забезпечення нарощення окремої складової

потенціалу для отримання вагомих стратегічних конкурентних переваг.

Перспективами подальших досліджень є обґрунтування шкали виділення стратегічного потенціалу підприємства за пропонованими рівнями (необхідний, достатній, нормативний, розвитку). ■

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Алексеев С. Б. Визначення структури стратегічного потенціалу підприємства. *Вісник Львівської комерційної академії. Серія «Економіка»*. 2013. Вип. 43. С. 71–75.
2. Микитенко В. В., Алимов О. М. Технології управління стратегічним потенціалом розвитку України. *Національне господарство України: теорія та практика управління*. 2011. № 1. URL: http://www.nbu.gov.ua/ejournals/NacGosp/2011/Alimov_Mikitenko.pdf
3. Артеменко Л. П., Фурсік О. І. Підвищення стратегічного потенціалу як напрям стратегічного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2014. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2670>
4. Баженов Є. В. Концептуальна основа стратегічного потенціалу розвитку освітньої галузі. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2023. Т. 21. Вип. 1. С. 73–82. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.1\(50\).270398](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.1(50).270398)
5. Березін О. В. Завдання та механізм оптимізації структури потенціалу підприємства. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Серія «Економіка»*. 2007. Вип. 4. Ч. II. С. 20–28.
6. Богацька Н. М., Ковальчук Д. Стратегічний потенціал підприємства. URL: https://www.rusnauka.com/33_DWS_2010/33_DWS_2010/Economics/73229.doc.htm
7. Гросул В. А. Основні підходи до визначення поняття «потенціал» підприємства. *Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг*. 2008. Вип. 2. 165 с.
8. Гордієнко Л. Ю., Швець Є. В. Семантичний аналіз сутності стратегічного потенціалу підприємства як економічної категорії щодо умов трансформаційної економіки. *Коммунальное хозяйство городов*. 2006. № 71. С. 151–157. URL: https://eprints.kname.edu.ua/1343/1/151-157_Гордиенко.pdf
9. Горбань В. Б. Управління стратегічним потенціалом машинобудівного підприємства. URL: <http://intkonf.org/gorban-vb-upravlinnya-strategichnim-potentsialom-mashinobudivnogo-pidpriemstva/>
10. Дащук Ю. Є. Методика оцінки рівня розвитку рекреаційного потенціалу регіону: теоретичний аспект. *Економічний форум*. 2019. Т. 1. № 3. С. 44–53. DOI: <https://doi.org/10.36910/6765-2308-8559-2019-3-8>
11. Довгань Л. Є., Каракай Ю. В., Артеменко Л. П. Стратегічне управління : навч. посіб. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2011. 440 с.
12. Козик В. В., Водянок Х. Я. Методичні підходи до оцінювання інноваційного потенціалу підприємства. *Проблеми науки*. 2011. № 11. С. 30–35.
13. Краснокутська Н. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка : навч. посіб. Київ : ЦУЛ, 2005. 352 с.

14. Ладонько Л. С., Ганжа М. В. Стратегічний потенціал підприємства: формування та оцінка. *Науковий вісник Полісся*. 2015. № 2 (2). С. 109–114.
15. Кібук Т. М. Стратегічний потенціал підприємства : змістовне наповнення дефініції та його класифікація. *Економіка: проблеми теорії та практики*. 2008. Т. 4. Вип. 243. С. 945–955.
16. Лапин Е. В. Экономический потенциал предприятия как экономическая категория. *Науковий вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту КНТЕУ*. 2002. Вип. 2. С. 380–385.
17. Маслак О. І., Квятковська Л. А. Основні етапи оцінювання стратегічного потенціалу підприємства. *Регіональна економіка*. 2012. № 1. С. 91–97. URL: https://re.gov.ua/re201201/re201201_091_MaslakOI,KvyatkovskaLA.pdf
18. Отенко І. П., Харнам М. В., Шкрібень Р. П. Формування стратегічного потенціалу безпеко-орієнтованого розвитку підприємства. *Проблеми економіки*. 2020. № 4. С. 256–264. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2020-4-256-264>
19. Повстаний Г. В. Дослідження структури та класифікація видів потенціалу підприємства. *Ефективна економіка*. 2022. № 1. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2022.1.202>
20. Пашченко О. П. Потенціал підприємства у системі стратегічного управління розвитком. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2014. Вип. 8. Ч. 4. С. 77–80. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_08/181.pdf
21. Попова О. Ю. Ресурсний потенціал розвитку підприємства: сутність та принципи оцінювання // Розвиток сучасної логістично-орієнтованої економіки: зб. наук. пр. Донецького державного університету управління. Донецьк : ДонНУУ, 2012. С. 190–199.
22. Пробоїв О. А. Формування та нарощування стратегічного потенціалу підприємства інструментами фінансового інжинірингу, теоретико-методологічні аспекти : монографія. Донецьк : Ноулідж, 2010. 235 с.
23. Суценко О. А. Формування стратегічного потенціалу підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.06.01. Луганськ, 2002. 20 с.
24. Сутність стратегічного потенціалу. URL: <https://buklib.net/books/36597/>
25. Соловій Х. Я. Збалансована система показників як ефективний інструмент об'єктивної оцінки ефективності інноваційної діяльності підприємства. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 1. С. 155–163.
26. Федонін О. С., Репіна І. М., Олексюк І. Потенціал підприємства: формування та оцінка : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2006. 316 с.
27. Фещур Р. В., Бортновська О. Б. Оцінювання і управління потенціалом машинобудівних підприємств. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». 2007. № 606. С. 113–118.
- skoi komertsiiinoi akademii. Seriiia «Ekonomika»*, no. 43 (2013): 71-75.
- Artemenko, L. P., and Fursik, O. I. "Pidvyshchennia stratehichnoho potentsialu yak napriam stratehichnoho rozvytku pidpriemstva" [Improving Strategic Potential as a Way of Strategic Development of the Company]. *Efektivna ekonomika*, no. 1 (2014). <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2670>
- Bazhenkov, Ye. V. "Kontseptualna osnova stratehichnoho potentsialu rozvytku osvitynoi haluzi" [The Conceptual Basis of the Strategic Potential of the Development of the Educational Sector]. *Rynkova ekonomika: suchasna teoriia i praktyka upravlinnia*, vol. 21, iss. 1 (2023): 73-82. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.1\(50\).270398](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2022.1(50).270398)
- Berezin, O. V. "Zavdannia ta mekhanizm optymizatsii struktury potentsialu pidpriemstva" [Tasks and Mechanism of Optimizing the Structure of the Enterprise's Potential]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia. Seriiia «Ekonomika»*, vol. II, no. 4 (2007): 20-28.
- Bohatska, N. M., and Kovalchuk, D. "Stratehichni potentsial pidpriemstva" [Strategic Potential of the Enterprise]. https://www.rusnauka.com/33_DWS_2010/33_DWS_2010/Economics/73229.doc.htm
- Dashchuk, Yu. Ye. "Metodyka otsinky rivnia rozvytku rekreatsionnoho potentsialu rehionu: teoretychnyi aspekt" [Method of Evaluation of the Level of Region Recreation Potential Development: Theoretical Aspects]. *Ekonomicnyi forum*, vol. 1, no. 3 (2019): 44-53. DOI: <https://doi.org/10.36910/6765-2308-8559-2019-3-8>
- Dovhan, L. Ye., Karakai, Yu. V., and Artemenko, L. P. *Stratehichne upravlinnia* [Strategic Management]. Kyiv: TsUL, 2011.
- Fedonin, O. S., Riepina, I. M., and Oleksiuk, I. *Potentsial pidpriemstva* [The Potential of the Enterprise]. Kyiv: KNEU, 2006.
- Feshchur, R. V., and Bortnovska, O. B. "Otsiniuvannia i upravlinnia potentsialom mashynobudivnykh pidpriemstv" [Evaluation and Management of the Potential of Machine-building Enterprises]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»*. Seriiia «Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia i problemy rozvytku», no. 606 (2007): 113-118.
- Horban, V. B. "Upravlinnia stratehichnym potentsialom mashynobudivnoho pidpriemstva" [Management of the Strategic Potential of the Machine-building Enterprise]. <http://intkonf.org/gorban-vb-upravlinnya-strategichnim-potentsialom-mashinobudivnogo-pidpriemstva/>
- Hordiienko, L. Yu., and Shvets, Ye. V. "Semantychnyi analiz sutnosti stratehichnoho potentsialu pidpriemstva yak ekonomichnoi katehorii shchodo umov transformatsiinoi ekonomiky" [Semantic Analysis of the Essence of the Strategic Potential of the Enterprise as an Economic Category in Relation to the Conditions of the Transformational Economy]. *Kommunalnoye khozaystvo gorodov*, no. 71 (2006): 151-157. https://eprints.kname.edu.ua/1343/1/151-157_Gordiienko.pdf
- Hrosul, V. A. "Osnovni pidkhody do vyznachennia poniatia «potentsial» pidpriemstva" [Basic Approaches to Defining the Concept of "Potential" of an Enterprise]. *Ekonomiczna stratehiia i perspektyvy rozvytku sfery torhivli ta posluh*, no. 2 (2008).

REFERENCES

Aleksieiev, S. B. "Vyznachennia struktury stratehichnoho potentsialu pidpriemstva" [Determination of Structure of Strategic Potential of Enterprise]. *Visnyk Lviv-*

- Kibuk, T. M. "Stratehichniy potentsial pidpriemstva : zmistovne napovnennia definitsii ta yoho klasyfikatsiia" [The Strategic Potential of the Enterprise: Meaningful Content of the Definition and Its Classification]. *Ekonomika: problemy teorii ta praktyky*, vol. 4, no. 243 (2008): 945-955.
- Kozyk, V. V., and Vodiano, Kh. Ya. "Metodychni pidkhody do otsiniuvannia innovatsiinoho potentsialu pidpriemstva" [Methodical Approaches to the Evaluation of the Innovative Potential of the Enterprise]. *Problemy nauky*, no. 11 (2011): 30-35.
- Krasnokutska, N. S. *Potentsial pidpriemstva: formuvannia ta otsinka* [Enterprise Potential: Formation and Assessment]. Kyiv: TsUL, 2005.
- Ladonko, L. S., and Hanzha, M. V. "Stratehichniy potentsial pidpriemstva: formuvannia ta otsinka" [Strategic Potential of Enterprise: Formation and Evaluation]. *Naukovyi visnyk Polissia*, no. 2(2) (2015): 109-114.
- Lapin, Ye. V. "Ekonomicheskyy potentsial predpriyatiya kak ekonomicheskaya kategoriya" [Economic Potential of an Enterprise as an Economic Category]. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho torhovno-ekonomichnoho instytutu KNTEU*, no. 2 (2002): 380-385.
- Maslak, O. I., and Kviatkovska, L. A. "Osnovni etapy otsiniuvannia stratehichnoho potentsialu pidpriemstva" [The Main Stages of Enterprises' Strategic Potential Evaluating]. *Rehionalna ekonomika*, no. 1 (2012): 91-97. https://re.gov.ua/re201201/re201201_091_MaslakOI,KvyatkovskaLA.pdf
- Mykytenko, V. V., and Alymov, O. M. "Tekhnologii upravlinnia stratehichnym potentsialom rozvytku Ukrainy" [Technologies for Managing the Strategic Development Potential of Ukraine]. *Natsionalne hospodarstvo Ukrainy: teoriia ta praktyka upravlinnia*, no. 1 (2011). http://www.nbu.gov.ua/ejournals/NacGosp/2011/Alimov_Mikitenko.pdf
- Otenko, I. P., Kharnam, M. V., and Shkreben, R. P. "Formuvannia stratehichnoho potentsialu bezpeko-oriientovanoho rozvytku pidpriemstva" [The Strategic Potential Formation of the Security-Oriented Development of an Enterprise]. *Problemy ekonomiky*, no. 4 (2020): 256-264. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2020-4-256-264>
- Pashchenko, O. P. "Potentsial pidpriemstva u systemi stratehichnoho upravlinnia rozvytkom" [Enterprise's Potential in the System of Strategic Management of Development]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu. Seriya «Ekonomichni nauky»*, iss. 8, part 4 (2014): 77-80. http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_08/181.pdf
- Popova, O. Yu. "Resursnyi potentsial rozvytku pidpriemstva: sutnist ta pryntsyipy otsiniuvannia" [Resource Potential of Enterprise Development: Essence and Principles of Assessment]. In *Rozvytok suchasnoi lohistychno-oriientovanoi ekonomiky*, 190-199. Donetsk: DonNUU, 2012.
- Povstanyi, H. V. "Doslidzhennia struktury ta klasyfikatsiia vydiv potentsialu pidpriemstva" [Research of Structure and Classification of Enterprise Potential Types]. *Efektivna ekonomika*, no. 1 (2022). DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2022.1.202>
- Proboiv, O. A. *Formuvannia ta naroshchuvannia stratehichnoho potentsialu pidpriemstva instrumentamy finansovoho inzhynirynhu, teoretyko-metodolohichni aspekty* [Formation and Expansion of the Enterprise's Strategic Potential With Financial Engineering Tools, Theoretical and Methodological Aspects]. Donetsk: Noulidzh, 2010.
- "Sutnist stratehichnoho potentsialu" [The Essence of Strategic Potential]. <https://buklib.net/books/36597/>
- Solovii, Kh. Ya. "Zbalansovana systema pokaznykiv yak efektyvnyi instrument obiektyvnoi otsinky efektyvnosti innovatsiinoi diialnosti pidpriemstva" [A Balanced System of Indicators as an Effective Tool for Objective Assessment of the Efficiency of Innovative Activity of the Enterprise]. *Aktualni problemy ekonomiky*, no. 1 (2010): 155-163.
- Sushchenko, O. A. "Formuvannia stratehichnoho potentsialu pidpriemstva" [Formation of the Strategic Potential of the Enterprise]: *avtoref. dys. ... kand. ekon. nauk* : 08.06.01, 2002.